

ZERP

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2006/12/9 12:31:31

U proteklih par dana najvažnija tema rasprave u Hrvatskoj je ZERP ili zaštita ekološko-ribolovni pojas. Većina blogova i foruma bavi se tom temom. Stavovi koji se mogu pronaći ali i komentari koji ih prate upućuju na to da većina autora komentara nije imala prilike pronaći izvorni tekst Odluke Sabora RH o proširenju jurisdikcije RH na Jadranskom moru od 3. listopada 2003. godine.

Iz dijela komentara vidljivo je da dio autora misli da se Odluka o ZERP-u odnosi na hrvatske teritorijalne vode, neki smatraju da odlukom Hrvatska proširuje svoje teritorijalne vode, dio autora smatra da je u samoj Odluci iz 2003. napravljen propust a ima i onih koji misle da bi aktiviranjem Odluke riješili sve probleme ribarenja u Jadranskom moru.

Upravo zbog ove zbrke koja je nastala u medijskoj kakafoniji oko ZERP-a odlučio sam u prilogu ovoga komentara objaviti originalni tekst Odluke iz 2003. ali i njenu izmjenu iz 2004. godine. Tek kada pronađete obje odluke može vam biti jasno u čemu je problem ili u što se uvaljao Sanader. I zašto sada traži politički konsenzus.

[- originalni tekst Odluke iz 2003. i njena izmjena iz 2004. godine. \(PDF dokument\)](#)

Napomena: ukoliko imate problema sa direktnim otvaranjem dokumenta, pokušajte ga snimiti na računalo i onda otvoriti.

Najprije mala kronologija:

1. Hrvatski Sabor je 3. listopada 2003. godine donio Odluku o proširenju jurisdikcije RH na Jadranskom moru.

Ivo Sanader je tada, kao vođa oporbe tu odluku nazvao „odnovatim kljunašem“ i ustvrdio da njime proglašavamo „ništa“. Nezadovoljni sadržajem proširenja jurisdikcije HDZ-ovci su bili protiv i činili se da su prilikom glasanja o odluci napustili sabornicu. Sličinog stava bili su i HSP-ovci koji pak su zatražili da Sabor proglasi „Isključivi gospodarski pojas“.

Da bi dobro razumijeli SADRŽAJ proširenja jurisdikcije pažljivo pronađite točku 1. odluke a za razumijevanje PODRUČJA na koje se ona odnosi treba pažljivo isčitati točke 5. i 6. odluke.

Člankom 3. predviđeno je da se odluka počinje primjenjivati 12 mjeseci od dana donošenja, tj. Od 3. listopada 2004. godine.

2. Krajem 2003. godine na vlast dolazi Sanader sa svojim HDZ-om i partnerima HSU-om, HSLŠ-om, SDSS-om, DC-om i zastupnicima nacionalnih manjina. Početkom 2004. godine Sanader sve karte svoje politike baca na dobivanje statusa kandidata RH za članstvo u EU i, sada je to

očito, pod pritiskom Brusselsa 3. lipnja 2004. Saboru predlaže i izglasavaju dopunu odluke o ZERP-u na nčin da se ona ne odnosi na države-članice EU.

Ova izmjena odluke dovela je do nevjerojatnog apsurd: ribari Italije i Slovenije smiju ribariti u međunarodnim vodama Jadrana ali Hrvatski ne jer mi nismo članica EU. Takovu glupost sama sebi nije učinila još ni jedna država bilo članica ili nečlanica EU.

I to nije sve. Sanader početkom lipnja 2004. u Bruxelles šalje državnog tajnika U MVP Hidajeta Biščevića koji tamo potpisuje „bilješku“ u kojoj se konstatira da Hrvatska NEĆE odluku o ZERP-u proširiti na članice EU. O toj činjenici ili o toj „bilješci“ u Hrvatskoj nitko nema pojma sve dog Oli Rehn nedavno u Zagrebu javno ne spominje „sporazum“ kojim se RH obvezala na neproširenje ZERP-a jer to bio uvjet za tadašnje dobivanje statusa kandidata RH za članstvo u EU. Te riječi Rehna izazvale su pravu buru u hrvatskoj javnosti jer je otkrio dobro čuvanu tajnu.

3. U međuvremenu i Italija i Slovenija donose jednostrane odluke o proglašenju „svojih“ zaštčenih pojaseva ali u njih ne uključuju i ribarenje u Jadranu. Italija je proglasila samo „ekološki“ a Slovenija samo „zaštićeni“ pojas.

I u čemu je sada problem? Ima li Hrvatska pravo na ZERP? Ima!!! Bolje rečeno IMALA je pravo. Po svim međunarodnim pravima imali smo pravo proglasiti i ZERP i Isključivi gospodarski pojas. IMALI smo pravo sve do trenutka potpisivanja one nesretne „bilješke“ Hidajeta Biščevića u Bruxellesu u lipnju 2004. godine. Tom bilješkom OBEĆALI smo. OBVEZALI smo se da ZERP nećemo proglašavati za članice EU. I u tome je osnovni problem: Europa nam jednostavno poručuje da obećanja moramo izvršavati bez obzira dali su ona data u sporazumima, ugovorima ili bilješkama.

Ovo obećanje Sanader je dao bez znanja Sabora i hrvatske javnosti. Jednom sam već predložio da mu oduzmemo putovnicu. Sada predlažem da našim diplomatima oduzmemo olovke a da s njima po svijetu putuju i javni bilježnici. Kada god odu van, potpišu neko...